

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ LOCAL Llagostera

Nº0 - MARÇ 1980

Editat per l'Associació de Veïns

ANY II. NUM. 5
Llagostera, Març 1923

JOVENTUT

PERIÒDIC REDACTAT PER ELS ALUMNES
DE L'ESCOLA GRADUADA DE LA VILA

039

SUMARI

Las siete palabras. Padre mio, perdona-
los, porque no saben lo que hacen, por
E. Ribas. En verdad te digo que hoy esta-
rás caumigo en el Paraíso, por E. Ribas.
Mujer, ahí tienes a tu hijo. Hijo, ahí tienes
a tu madre, por P. Costa. Dios mio, Dios
mio, ¿por qué me has abandonado?, por
P. Costa. Tengo sed, por Ramon Puig.
Todo está consumado, por Ramon Puig.
En tus manos, Señor, encomiendo mi es-
píritu, por A. Vidal. Nota artística. Lla-
gostera. "Rera Mar" vist des de can Ve-
nanci. Dibuix del natural per E. Revolons.
Biblioteca. Llista d'autors i obres.
Comparances. Primavera. I-tu, Tardor. Hi-
vern, per A. Vidal. De una encuesta he-
cha por el señor Inspector de 1.ª Enseña-
ra, de esta provincia, don Jose Junquera

0000

LLORENÇ CASTELLÓ - PALANCS

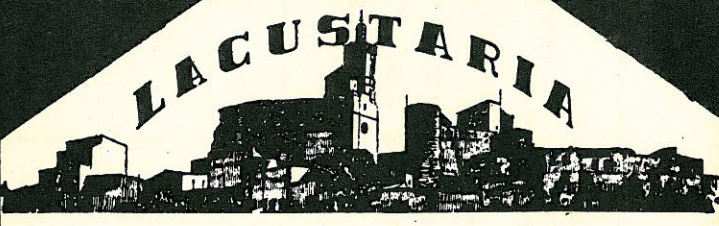

PERIÒDIC DE JOVENTUT
AUTOHOMISTA

ANY I Llagostera, 27 de Novembre de 1910 Num. 11

Redacció y Administració: Carrer de la Viqueria, núm. 1

LACUSTARIA

Boletín de la Agrupación Filatélica y Numismática Llagostenserse

LLAGOSTERA, 1 DE ABRIL DE 1965 NUMERO 16

Número solt 5 centims
Extraordinari 10 centims

RENOVACIÓ

PERIÒDIC QUINZENAL

Porta veu del "Centre Regionalista,"

ANY I.	LLAGOSTERA 25 AGOST 1917	NUM. 1.
--------	--------------------------	---------

La Sembra

Periòdic jecic-serie de Cultura i Moralitat

EXTRA D'1 - VEÏNS - EL MEU

Redacció y Administració:
Carrer de Girona, 25

Nombre solt 10 centims.

Tota la correspondència
debuta a l'Administració.

Per mesall que s'envia a la redacció para ser inserta
a el subjecte de la columna s'el rebuigara si no porta la firma de son aut.
ni s'etornaran els originals que no s'inserten.

El MALL, l'edició i el llistat - l'edició de l'edició - a un dipòsit "Candy" - Duns
Per 1917 - L. Sol - D. Rax

Año I Llagostera 9 Noviembre 1911 Num. 9

LA SELVA

Defensor de los intereses morales y materiales de la villa y su comarca

SUSCRIPCION Trimestre 0'60 pretae Pago anticipado Año 2'40 pretae, conveña total	ADVERTENCIA Responson de los originales sus autors.	REDACCION Y ADMINISTRACION Almoguera, 1
---	--	--

Capçaleres d'algunes publicacions aparegudes a Llagostera

- PÒRTIC -

A la portada reproduïm algunes de les publicacions aparegudes a Llagostera durant aquest segle. Es curiós observar que en temps de menys densitat de població i menys mitjans, s'editessin 5 revistes diferents i de diversa ideologia (anys 1910 a 1925). Aquestes eren : "La Sembra", "Renovació", "Chante Clair", "La Selva", i "Joventut", que van anar desapareixent amb el temps. Més tard, la guerra i el franquisme, significaren una total obstrucció als fets culturals.

Només pels voltants de 1950 va sortir una revista d'Esports "Unión deportiva Local", que durà uns tres anys i així fins al any 1961, quan l'Agrupació Filatèlica i Numismàtica, féu el darrer intent d'un portaveu fet al poble, amb el "Lacustaria", que se'n van editar -trimestralment- uns 24 exemplars, fins que les dificultats del temps i una llei "memorable" dins l'àmbit periodístic, acabaren amb el mateix. I fins ara l'activitat literària local, s'ha vist reduïda al programa de la Festa Major que en desigual encert, però amb bona voluntat, ve editant el G.E. Bell-Matí, d'ençà l'any 1972.

SUMARI

- Pòrtic.
- Editorial.
- "... ho hem aconseguit".
- Poesia.
- Secció Infantil.
- Dibuixos d'en Ramon.
- Col.laboració R. Sabaté.
- Autocrítica.
- El ple de l'Ajuntament.
- Col.laboració J.V.B.
- INFORME ESCOLES-ENSENYAMENT.
 - .Introducció
 - .Entrevista professors de l'escola estatal
 - .Comentari de la Llei de Centres Docents per l'Upliano Sevilla
 - .Xerrada amb l'Associació de Pares
 - .Esports a l'escola
 - ."Quin ensenyament volem?" per Lluís Mª de Puig
 - .Crítica a la Llei d'Autonomia Universitària.

Portada d'Enric Marquès.

El col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament amb les opinions dels col·laboradors, ni es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Llagostera, Març de 1.980
"Butlletí d'informació Local"
Nº 6

Dirigit per :

Col·lectiu de Redacció

Editat per:

L'Associació de Veïns

Apartat 54 -LLAGOSTERA-

- EDITORIAL -

Hem fet un breu resum de les publicacions aparegudes a Llagostera, i veiem que no han estat nombroses, ni tan sols constants, i podem dir que això junt amb la participació, és la nostra preocupació més evident.

Molts, esperàvem que amb el canvi polític hi hauria més intervenció de la comunitat en tota classe d'activitats socials, però no ha estat del tot així, car qualsevol millorament comporta un esforç, que sovint topa amb el feble desenvolupament de les llibertats bàsiques d'expressió. Malgrat tot, observem el ressorgiment de diferents publicacions en els pobles dels contorns, bé editades per l'Ajuntament, o bé per entitats.

Actualment la influència dels medis oficials d'informació és realment aclaparadora. La ràdio i especialment la televisió estan totalment controlades per un sector determinat del poder. En quant a la premsa està centralitzada a Madrid, Barcelona o la mateixa Girona. Així ens trobem que els esdeveniments del poble no queden reflexats enlloc. La nostra intenció és obtenir un mèdi escrit de comunicació ciutadana perquè els fets i la problemàtica local tinguin la transcendència i ressò que es mereixen. Esperem que sigui també un mitjà d'opinió, crítica, diàleg,.....

Entre els principals problemes que han sorgit per dur a terme aquest treball, destaquem la legalització i la qüestió econòmica. El butlletí serà editat per l'Associació de Veïns i dirigit per un Col·lectiu de redacció independent, en el que en principi hi pot entrar tothom que estigui interessat i sigui conscient de la responsabilitat que això comporta. Referent a la financiació, inicialment serà sostinguda per l'AA.VV., però s'estan estudiant formes de finançament (subscripcions, subvencions, anuncis,.....)

Perquè aquest butlletí no es trobi amb els problemes de continuïtat, esmentats al parlar de les antigues publicacions, és necessari la participació, el suport i el bon acolliment de tots els vilatans i organismes locals.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ

LA NOIA DEL COSTAT DE CASA

La noia del costat de casa
n'és bonica com un sol
l'hi veig dir que m'acordava
i ella de mi s'en mofava
sens pietat, deixant-me sol.

La noia del costat de casa
em mira rient-se de mi,
aquest vull i aquest no vull
un a un a can escull
mentre riu i jura sense fi.

La noia del costat de casa
ja ha passat del seu jorn clar;
ses ombres s'han casat
i ella encara no ha trobat
qui la porti al altar.

La noia del costat de casa
ja no és mecom el sol;
en té la cara arrugada
i una trista mirada
amb son cor tot ple de dol,

La noia del costat de casa
aquell dia no el sabia:
"dels quinze als vint a triar,
dels vint enllà, qui em valdrà?"

& & & & &

La noia del costat de casa
té la testa com la neu
trista i sola, ni s'ho creu
que es quedi per vestir sants;
tant més que en tots instants
n'era tant s'licitada
i ara sola i bolidada.....
Res!..... el premi a se vanitat
de son cap aixelebrat!...

Lluís Prats.

EL BRESSOL

En aquella pobre casona, hi ha una mare dolçona
que, a reio de canço,
fa enar amb la mà aquell vell bressol.

Les notes lufnes sembren alegria,
l'amor d'aquella mare dolçona
fa més que companyia.

El vell bressol guarda l'infantó,
la mare el mira i riu...

Sap que és la única joguina que té;
el pare malalt està i no pot treballar.

-Què li contes esbossa meva?
Una canço que no sigui pena.
En ve, ni rixí, curaré el teu dolor.

-És dolor, pena i també agonia, el jo sento
sens que he de morir;
Què serà del nostre infantó?

Espós meu, deixa de sofrir,
que el nostre infantó no tindrà que patir,
l'amor de la mare
no el deixara sentir.

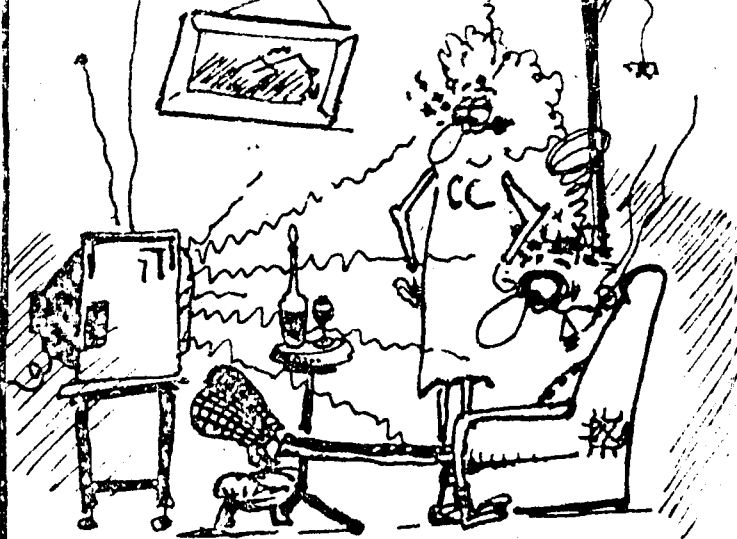
En aquella pobre casona, hi ha una mare
que, a reio de canço,
fa enar amb la mà aquell vell bressol.

Jaume Riera

POESIA

SI ES PURLO SENSE ESTAR INFORMAT
ÉS DIFÍCIL DE SABER LA VERITAT

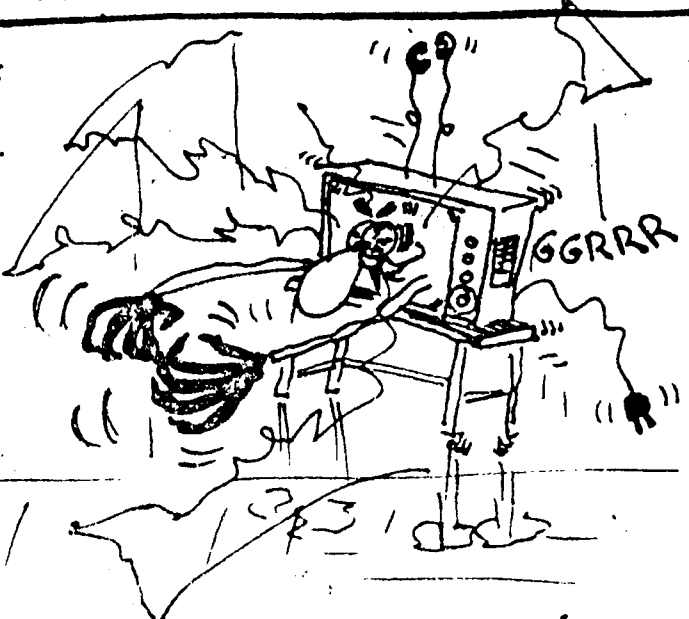
PERÒ SI ET QUEDES A CASA MIRANT LA TELE
ET POTS TORNAR DIXIS DE "LELE"

POSATS A CURAR AQUEST MDL
HEM TINGUT UNA IDEA GENIAL :

TREBALLAR PER UN FI,
CONSEGUIR "EL BUTLETÍ"

FINALMENT HA SORTIT, MALGRAT TOT HO HEM ACONSEGUIT

SEITZ INFANTIL

Hem pensat, que en aquest butlletí, no hi podia haver una secció infantil.
Per això, teniu assegurada aquesta pàgina per a vosaltres.

De la vostra col·laboració dependrà que en ella apareixi tot allò que us pot interessar, bé sigui: novel·les, redaccions, dibuixos, acudits...

No deixeu que els altres facin el que us correspon a vosaltres. Ara doncs endavant!

Esperem la vostra resposta.

Redaccions.

Me gustaria que la ciudad tuviera parques, para que pudieran pasear los ancianos, tambien que no estuviera contaminada por las fabricas, y los rios sirvieran para la humanidad, para los vegetales y para cultivar.

Me gustaria que las calles fueran anchas, igual los aceres, para que pudiesen planter arboles en las aceres y poder pasar la gente mas bien.

En la ciudad, los edificios son muy altos, donde pueden caber hasta cuatrocientas o mas personas, Los edificios algunos son de dieciseis o diecisiete pisos y son muy bonitos.

Las ciudades son ciudades cuando tienen mas de cinco mil habitantes. Las ciudades, son muy bonitas porque hay zoológicos, parques para los niños pequeños, cines para todas las edades, edificios altos...

EL BLANK JUDON

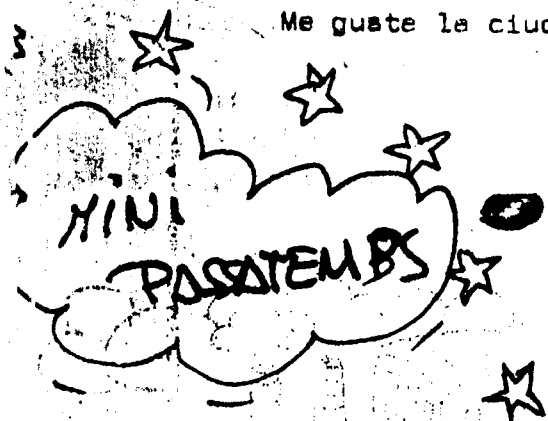
En la ciudad hay grandes pisos, rascacielos, casas etc. Tambien hay largas calles y muy anchas; para que no hayan accidentes ponen semáforos, no se pueden poner muy bajos porque los coches se los caerían.

A mi no me gustaría vivir en una ciudad porque no podría salir a la calle y me lo pasaría muy aburrido por que no podría salir a jugar y tendría que vivir en grandes alturas y también por que pasan muchos coches y pasan demasiados accidentes y si tengo que ir al colegio tardaría mucho más tiempo en ir que si estuviere en un pueblo, y tampoco me gusta la ciudad por que hay muchas fábricas y al echar humo se podría contaminar el aire y nosotros podríamos tener enfermedades en los pulmones y morir.

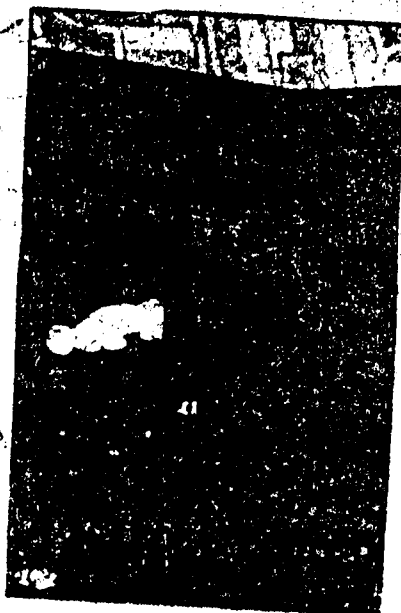
Tampoco me gustaría vivir, por que los coches y motos hacen mucho ruido por la noche y no podríamos dormir y tendríamos dolores de cabeza y no podríamos ir al colegio, y al no poder ir al colegio no haríamos exámenes y tendríamos suspensos, tendríamos que repetir curso y nunca podríamos pasar de curso y pasarían años y años y todavía estaríamos en el colegio por la culpa del ruido que hacen los coches y motos y tampoco me gusta la ciudad por que tardaríamos mucho ir al baile y no encontraríamos novia ni poder casarnos ni poder tener hijos y compartir una familia feliz como otras personas.

Tampoco me gustan las ciudades por que viven demasiadas personas y al haber tantas se gasta mucho petróleo, gasolina y mucha energia y si no hubiere tantas personas podríamos ahorrar energia y así no habria tanto jaleo en España porque no tiene petroleo y le hace mucha falta para que así podamos vivir alegres y felices.

Me gusta la ciudad por que hay muchos medicos para curarnos y vivir bien.

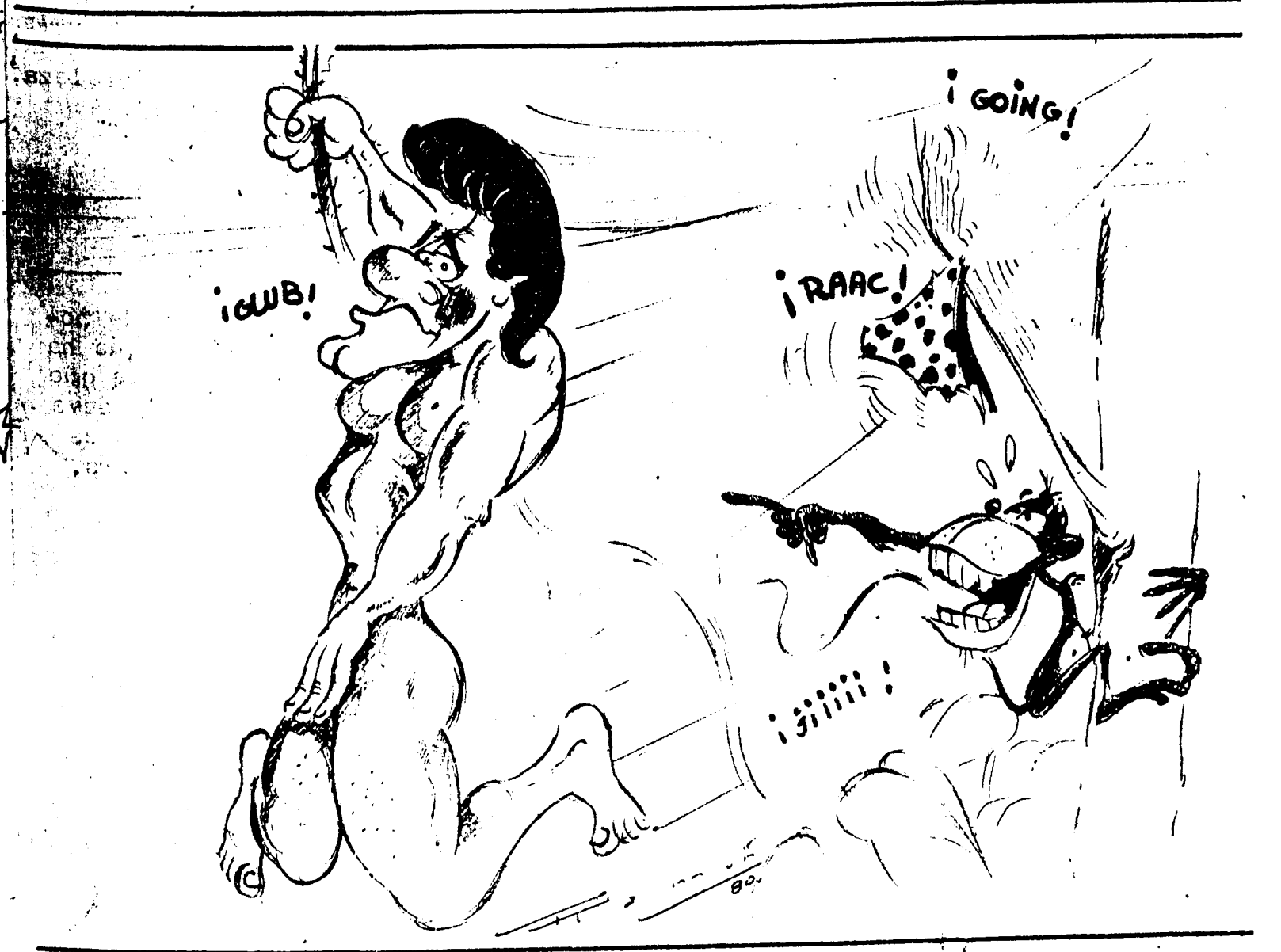
Mario Romero

SI ETS UN BON
DETECTIU TROBARAS
EN AQUESTS DOS
DIBUIXOS

7 DIFERÈNCIES

BANS D'UNAR A CACERO,
 HEM DE SABER,
 QUE ES UN GOLL
 QUE ES UNO LLEBRE

LA CONTAMINACION

Hablando de las contaminaciones que hay en las ciudades, y de la falta de oxígeno, pienso que es debido a qué por unas circunstancias se ha quedado sin las plantas que lo expiden. -Pues si esto es así, ¿porqué se quitaron las que había?. ¿No es más lógico que tomemos como referencia los años de nuestros bisabuelos o abuelos, tiempos en que todo parecía el paraíso?.

Digo esto porque, ¿cómo puede ser, que siendo un paraíso con aquella naturaleza tan espléndida y maravillosa, la hayamos perdido?. Tenemos que pensar que si se sigue así, también nos vamos a encontrar aquí en el pueblo, que carecemos de oxígeno, y todos estaremos enrollados en la contaminación. Y hablando de esto, cómo es que hasta hace poco no había contaminación, y que todos los ríos rebosaban de aguas frescas, limpias y cristalinas, que en cuanto pasabas alguna vez te inclinabas a dar unos sorbos, de aquella agua y de las fuentes que encontrabas en las rocas de los caminos de los montes paisajistas....! Qué felices éramos entonces!.

Pero no sólo éramos felices con el agua, sino que también lo éramos con los manjares que comíamos de los campos, como las patatas, las coles, los garbanzos, las judías y el pan; Y para decirlo bien, todo lo que se recogía de la naturaleza de los campos, y esto que se abonaban con los estiércoles del ganado y las letrinas de la humanidad.

¿No sería más lógico que hubiera existido entonces más contaminación que ahora?

Todos tenemos el deber de ciudadanos de velar por la naturaleza, para que no lleguemos al caos de la contaminación infernal.

Robert Sabaté

PORTAVEU DELS LECTORS

Una revista popular, como pretén ésser aquesta, no s'ha de nodrir tan sols d'articles i treballs més o menys llargs, sinó que ha d'estar oberta a tothom, tant als que saben escriure bé com als que no en saben gaire. Es per això, perquè tothom pugui exposar la seva opinió d'una manera senzilla, que hi haurà una secció en la que es publicaran les cartes que ens vulguin remetre els nostres lectors.

AUTOCRITICA

Podríem catalogar aquest Nº 0 com un assaig del que volem aconseguir; diguem assaig perquè veiem que hi ha molts punts a millorar en tots els aspectes, potser degut a la nostra inexperiència, que ha estat la principal causa d'aquestes deficiències.

Podreu veure que: els temes locals han estat poc tractats, hi ha defectes en el català utilitzat, en el picat dels "clixés", en la redacció,... i més coses que potser en properes edicions s'intentarà millorar.

EL PLE

El ple del 7 de març, es mereix, certament, un comentari. Comentari que pretén, només, informar a la gent que no sol pujar a l'Ajuntament i que des de casa seva es pensa que tot és una bassa d'oli.

El tema més interessant, una vegada més: Ajuntament-Hospital.

En primer lloc, els dos regidors de la majoria (Convergència)

que estan delegats a l'Hospital, van presentar un informe sobre l'estat de comptes, (Cosa que segons els estatuts de l'Hospital, s'ha de fer a primer de cada any.) La regidora del PSUC, va fer notar que potser no era prou clar presentar l'informe sense els comprovants de comptabilitat corresponents, però es van acceptar amb el vot en contra d'aquesta regidora. Sorprenent molt, als dos redigors esmentats, que aquesta no els tingués "confiança".

Seguidament, l'oposició socialista, va llegir una proposta sobre el mateix tema. En la que d'una part, es demanava donar un vot de confiança a la Junta de l'Hospital per la seva gestió i a les monges per el seu treball. Per l'altra proposava la formació d'una comissió de treball per a investigar tots els punts foscos d'aquest assumpte, i si calia, elaborar uns altres estatuts més al dia (els actuals daten del any 1.924). L'esmentada comissió estaria formada per representats de la Junta de l'Hospital i de l'Ajuntament i per un membre de cada partit, per ser així, representativa de totes les forces polítiques, (i per tant permetés el recolzament de tot el poble.)

La proposta va agafar desprevinguda a la majoria, però com a proposta, semblava en principi, que s'havia de votar.

En resum la postura de la majoria era la d'acceptar el primer punt, però no el segon. Consideraven que no hi havia cap necessitat, doncs ells estaven investigant, encara que fos lentament, i d'aquí a un mes ho tindrien tot molt més clar, van lamentar una vegada més, la falta de "confiança" de l'oposició vers la majoria.

Defensaven una solució intermitja, per exemple, com va dir un d'ells, fer una "xerrada", tots junts. Com si un assumpte que precisa investigació i molt de treball es podés solventar amb una tertúlia tot prenent el café.

Una comissió és per treballar, per arreglar un problema que fa massa temps que dura. Sembla ser que no hauria d'haver-hi oposició entre els interessos de l'Ajuntament i els de l'Hospital, car al capdell són del poble.

Al final es deixar sobre la taula, fins el mes que ve; es va sentit un gran sospir d'alleujament. Ara ja tenen temps per consultar, amb el cuixí?

IRONIES DE LA VIDA

Aquest mes.....: POLITICA

Els escrits d'aquesta secció pretenen tenir un to crític-irònic de la "cruel realitat" que és la vida política, al capdevall el fet que més condiciona la nostra pròpia vida.

ELECCIONS.- : -Molts ens preguntem : -Perquè no es poden fer les votacions un diumenge ? -Els empresaris posen el crit al cel per les hores perdudes. -Però qui ho disposa ? -Un govern de treballadors o d'empresaris ?.

D'aquesta campanya electoral, és terriblement capciós que uns senyors que han perseguit a mort a "l'ikurriña" i altres banderes de les diferents nacionalitats, ara les posin en els seus "posters", i utilitzin frases com "La Generalidad -la mayoría-..." -Ara, què es pot esperar d'un partit "modern", "euro-americanista" ? -que su ministra discs amb gravacions electorals; que les noies que treballen en els seus congressos els hi envien fotos dedicades del "Presidente Suárez"....

-Seguint "amb la campanya electoral", els srs.de Convergència, es dediquen a atacar indiscriminadament a tot el que porti el mot "marxista". Amb els comunistes de bell antuvi, ja hi neguen enteses, però dels socialistes -que poden ésser majoria- ja no en parlant tant...-Però, el socialisme, no era un pas cap el comunisme ?....

PARTITS.- : Està clar que el President de la Generalitat serà un home de partit, per clarificar-me una mica he consultat a n'en Pompeu Fabra, i diu : CENTRE : "El punt al vol del qual tots els punts del contorn d'un cos o figura estan disposats de manera que cada dos situats en un mateix diàmetre equidisten d'aquell". CONVERGENCIA : "Acció de convergir, tendència envers un mateix punt...". COMUNISME : "Organització social en que els béns són tinguts en comú...que implica la propietat comuna dels mitjans de producció i de la igualtat en la distribució dels productes de la indústria.". SOCIALISME : "Sistema d'organització social, segons el que l'Estat tindria el control de les activitats econòmiques a fi de que la cooperació substituís a la competència, els guanys del treball fossin repartits equitativament, etc.". -Podem dir que està bastant clar, segons el diccionari, o equidistarem d'un punt o tot es col·lectivitzarà (tindrem un President "concret").

YANQUIS I INVASIONS.- Resulta que quan el "Presidente del Gobierno Democrático de Madrid", té problemes, se'n va a consultar amb l'Smichd o amb en Carter. Obviament deduïm que tenim una total dependència del exterior. -Però, veiem que el principal "líder" de l'oposició "El Felipe", se'n va a veure a W.Brant, i també es desplaça als EE.UU. -Què vol dir això ? -Que, sigui qui sigui el President de la Generalitat, farà molta "política internacional".

En quant a la crítica dels americans i l'invasió dels russos a l'Afganistán -que condemno totalment, car cada país té que ésser "AMO" de llurs destins-, el que no es pot permetre és que els yanquis, aquests Senyors "exportadors de democràcia", que han portat la fam i la mort a Sud-Àsia, que han castrat a Sud-Amèrica, que manipulen totes les multinacionals, que emplenen de bases i coses rares el NOSTRE PAÍS, ara es dediquin a condemnar als altres...Hipòcrites! -qui pogués ésser Crist (?) per fotre'ls fora del temple...!! -Però crec que l'infern (?) no és prou gros per donar allotjament a tants de yanquis.....!!

joan ventura brugulat
13-març-80

INFORME : ESCOLES I ENSENYAMENT a LLAGOSTERA

Tots hem sentit a parlar en aquests últims temps del problema del ensenyament. Els partits polítics, els diferents estaments socials, etc., han expressat de manera més o menys clara la seva postura. Comparant totes aquestes opinions veiem que el problema no és de fàcil solució, doncs és evident que s'hi mouen moltes ideologies i diferents interessos.

Davant tot això, hem cregut convenient intentar conèixer les dificultats concretes dels centres de Llagostera, i d'aquesta manera contribuir a la clarificació de l'assumpte.

Amb aquest esperit hem portat unes enquestes als dos centres de la vila, i malgrat els problemes en què es troben, lamentem la decisió del Col·legi de "Ctra. Sra. del Carme" de no contestar per diferents motius.

ENTREVISTA AL PROFESSORAT DEL COL·LEGI NACIONAL

I. SISTEMA EDUCATIU ACTUAL

- QUINS SON ELS PRINCIPALS DEFECTES ?

El més greu és que la llei va neixer morta perquè no es varen habilitar els crèdits suficients per a poder portar-la a terme. Molts bons projectes es van quedar sobre el paper per aquesta raó.

- QUINA ES L'ACTITUD DEL PROFESSOR DAVANT AQUEST PROBLEMA ?

Queda una micaleta a l'expectativa per veure que decidirà el Parlament i el Govern sobre el nou reglament de Centres, l'estatut de la funció docent, Traspassos de competències a la Generalitat en matèria d'ensenyament, legislació que aqueste pugui fer sobre plans i programes i resolució de tota la problemàtica que d'ordre social, econòmic i polític ho envolta.

- AMB LA PREPARACIÓ ADQUIRIDA PER EL PROFESSOR, ESTÀ SUFICIENTMENT CAPACITAT PER DOAR UN ENSENYAMENT DE QUALITAT, I DISPOSA DE BONS MITJANS PER DUA A TERME LA SEVA TASCA ?

Capacitats: Si Disposar de bons mitjans: No

II RELACIÓ MESTRE-ALUMNE

- COM RESPON L'ALUMNE DAVANT L'STRUCTURA DE L'ENSENYAMENT ACTUAL ?
S'adapta (Perlem d'alumnes d'EGP.)

- DINS ELS PROBLEMES PARTICULARS DE L'ALUMNE, QUINS SOLUCIONS PRÀCTIQUES HI HA ?

Problemes particulars és un camp molt ampli. Per tant, a cada problema particular o concret s'ha de donar una resposta particular i concreta.

- HI HA POSSIBILITATS I INTERÉS DE TRACTAR ELS ALUMNES SEGONS LA SEVA MANERA D'ESSER (MARGINACIÓ, DIFERENT CAPACITAT, LTC. ?
Més interès que possibilitats.

III TEMES CONCRETS

- L'ENSENYANÇA RELIGIOSA DE QUINA MANERA S'IMPARTeix, I QUIN GRAU D'IMPORTÀNCIA LE I'HI DÓNA ?

De la manera que legalment està establert. Com a matèria ordinària del programa i equiparable a d'altres disciplines.

- HA TINGUT L'ALUMNE OPCIO D'ESCOIIR ENTRE ÈTICA I RELIGIÓ ?

Aquesta pregunta potser està formulada pensant més aviat en estudi-

(Continua encara les escoles estatals.)

ants de BUP que no són d'ECB. Volem però dir que a l'ECB tothom té dret a demanar personalment o per escrit, quedar exente de la classe de Religió Catòlica. Ja fa temps que això es respecta.

- SEXUALITAT: S'IMPARTeixEN CLASSES D'EDUCACIÓ SEXUAL FORA DE LES DADLES EN L'ASIGNATURA DE CIÈNCIES NATURALIS ?

A algunes classes sí.

- QUE OPINIU DEL "LIBRE ROJO"?

No opinem perquè no l'hem llegit i tant sols coneixem el que han dit els mitjans de difusió.

ESPORTS

- QUINA ÉS L'IDEA D'ELS PROFESSORS AL RESPECTA?

Què s'ha de fer esport: lliure i no competitiu. Però el que volem nosaltres és Educació Física, que és qualcom més que l'esport.

- QUINA ÉS LA RESTRECCió MORAL QUE TÉ EL MESTRE DENSANT QUE NO MES HI HA UN ENTRENADOR (Aportat per l'Associació de Pares) PER A TOT EL COL·LEGI?

Com que són conscients de que els dos professors d'educació física (no un com diu) que aporta l'Associació de Pares no poden atendre a la totalitat hi ha mestres i senyoretes que completen la seva tasca a diferents nivells.

IV CULTURA

- QUINES ACTIVITATS CULTURALS FORA DEL PROGRAMA ESCOLAR ES DUEN A TERME (CLASSES DE POLITICA, CINEMA, SARDANES, TEATRE...)?

Fora de programa cap. Programades, encara que siguin fora del horari escolar, moltes: visites a fàbriques i museus (marítim, observatori Fabra, etc.), excursions (Mallorca i d'altres.), cursos monogràfics i concursos (Iniciació al cinema, de redacció, etc.), etc.

- APART DE LA LABOR PROFESSIONAL, QUE AFORTEN ELS MESTRES A NIVELL CULTURAL EN EL POBLE EN GENERAL?

Generalment tot el que se'ls demana.

- DENTANT EL PROCÉS QUE SESEUEIX L'ALUMNES DURANT TOTE LA SEVA FORMACIÓ (Tinguen en compte els estudis superiors) ÉS OIT IMPORTANT LA MANERA D'ESSER DEL PROFESSOR, JA QUE PODEN INFLUENCIAR ALS ALUMNES I AIXO, A ESCALA SOCIAL, ÉS D'UNA GRAN IMPORTANCIA, DAVANT AQUEST PETS QUINA ÉS LA SEVA POSTURA I QUINA ÉS LA SEVA EDUCACIÓ ?

Són conscients de que tots els nostres actes, d'alguna manera influeixen en l'alumnat. Però no pas d'una manera uniforme, ni reglada, ni amb igual intensitat. Cada professor és una persona diferent i per tant, la seva postura o compromís davant la problemàtica professional, social, política, econòmica o religiosa ve donada per la seva personalitat o manera de ser.

V RELACIÓ AMB L'AJUNTAMENT

-QUINS SÓN ELS PROBLEMES DE MÉS URGENT SOLUCIÓ A L'ESCOLA (QUE SI GUIN COMPETENCIA DE L'AJUNTAMENT)?

Són molts: No tenim calefacció, els patis són perillosos (desnivell, escurresnes, etc...), els marcs de les obertures estan podrits, falten locals per a laboratoris, o per a Protecnologia, o per a mitjans audiovisuals, etc...De tota la problemàtica que hi ha, l'ajuntament en té coneixement per l'informe que se li va enviar poc temps després de la seva presa de possessió.

-D'ENÇA L'ENTRADA DEL NOU AJUNTAMENT, HI HA HAGUT UN CANVI D'AQUEST

LA LEY DE CENTROS ESCOLARES

Estos primeros días de marzo está debatiéndose en el Congreso de Diputados el Proyecto de Ley de Centros Escolares que presenta el Gobierno de U.C.D.. Dado que es una ley Orgánica, de singular importancia y de extraordinaria conflictividad, como nos muestran los diarios, es por lo que consideramos que debe ser expuesta y discutida por, sobre todo, los sectores sociales a quien mas perjudica; y este es el motivo de estas líneas.

LA FALSA LIBERTAD DE ENSEÑANZA

Uno de los aspectos mas demagógicos de la ley y caballo de batalla de la U.C.D. es la denominada libertad de enseñanza. Pero esta libertad se refiere a la posibilidad de elegir el centro educativo que los padre o tutores, de acuerdo con su ideología, consideren mas adecuado para sus hijos o pupilos. Es decir, que la susodicha libertad de enseñanza no es sino la libertad de centro docente en contra de, como dicen algunos slogans de la oposición, la adecuada libertad que es la LIBERTAD EN LOS CENTROS DOCENTES.

Para que haya libertad de centros es necesario, logicamente, que existan centros distintos; es decir, centros con idearios educativos diferentes. Este es uno de los aspectos que recoge la ley, dando derecho a que los centros establezcan un ideario, y posibilitando de esta manera la pluralidad de centros, lo cual, como siempre ha pasado, dará lugar a que hayan centros de unas determinadas tendencias hoy mayoritarias y proximas al poder y que tenderan a perpetuarse. Desde el punto de vista de los intereses de la clase trabajadora, esta opción impuesta, a la mayoria de la población, es perjudicial pues contribuirá a mantener, a pesar de la demagogia del Ministro Otero Novas, las diferencias de clases. En esta línea hemos defendido siempre, ante la pluralidad de centros, la PLURALIDAD EN LOS CENTROS, únicos e iguales para todos, donde puedan coexistir y manifestarse la diferentes tendencias ideológicas de nuestra sociedad.

EL IDEARIO DE CENTRO Y LA LIBERTAD DE CATEDRA

Uno de los articulos de la Constitución garantiza la libertad de cátedra; es decir, la libertad que tienen los profesores de expresar sus ideas a través del enfoque personal que den a la materia de su especialidad. En este sentido la desfachatez de U.C.D. alcanza grados inestimables, pues el artículo 15 de la Ley dice: "Los profesores, dentro del respeto a la Constitución, a las Leyes, al estatuto o Reglamento de Regimen Interior y, en su caso, al ideario educativo propio del Centro, tiene garantizada la libertad de enseñanza...". El contrasentido no puede ser mayor, dado que si los directores de los centros privados establecen un ideario al que tienen que amoldarse los profesores ¿cómo podrán estos ejercer el derecho que la Constitución les reconoce?. En este sentido la ley es Anticonstitucional y va a hacer que Socialistas y Comunistas recurran al Tribunal de Garantías Constitucionales.

EL CHEQUE ESCOLAR

El artículo 5-2 dice: "El estado, mediante la correspondiente ley de financiamiento de la enseñanza obligatoria, garantizará la libertad fundamental de elección de centro educativo en los niveles de enseñanza que se establezcan como gratuitos y obligatorios". Y esta ley permitirá la libre elección mediante el invento que llama "Cheque Escolar". Aquí, la demagogia de U.C.D. es incalculable. Una carta enviada por el Ministro de Educación Otero Novas al profesorado de los centros estatales, dice textualmente: Porque debemos ser claros. En buena medida nuestro sistema escolar es un sistema clasista

¶ Continua enquesta escoles estatals.)

VERS L'ESCOLA?

Si, però no podem dir que hagi estat positiu. La gestió és molt més lenta i no sempre amb el grau d'eficiència que nosaltres desitjariem en benefici dels alumnes.

-QUE OPINEU DEL REGIDOR DE CULTURA (CONFORMAMENT, ACTUACIÓ, ETC.)? Pensàvem que s'impulsaria la formació en el poble d'un consell municipal d'ensenyament o cultura. No ha estat així, i per tant, no tots els implicats en aquesta tasca tenen concordança del que es pensa portar a terme. Alguns d'ell ni tant sols conciben al regidor de Cultura com a tal. A l'hora de planificar l'actuació, a l'hora de fer un programa, a l'hora de fer uns pressupostos, etc., si volem que siguin reals hauriem de comptar amb les persones que viuen el problema cada matí quan comencen la tasca.

VI ASSOCIACIÓ DE PARES

-QUIN VINCLE HI HA AMB L'ASSOCIACIÓ DE PARES ?

Encara que són dues entitats independents ens mou un interès comú: el nen. Per això fem una reunió conjunta de treball cada més. Fins avui, les relacions són molt bones.

-QUE OPINEU DE LA SEVA TASCA?

Que és molt positiva.

-A VEGADES HI HA PARES QUE ES QUEIXEN DE LA GESTIÓ D'ALGUN PROFESSOR EN PARTICULAR (PENSANT QUE PUCIN TENIR RÀO). QUE HI PODEU DIR?

Que en tot cas el lloc a on s'han d'exposar, és el lloc a on és pot fer quelcom per que el que ha motivat la queixa no es torni a produir: l'escola.

VII ASSUMpte DE VIVIENDA I LLIGAM MESTRE-POBLE

-ACTUALMENT HI HAN LA MITAT DEL PROFESSORS QUE VIUEN FORA DE LLAGOSTERA: PROBLEMES DE VIVIENDES, FAMILIARS...?

De tota mena, familiars, de vivienda, etc. ... Però cal distinguir entre viure a fora i dormir fora.

-QUI HA DE TREURE SOLVERAR? EL MINISTERI, EL MUNICIPI?

El Municipi, el Ministeri i l'interessat, segons els casos.

-AIXO NO IMPLICA UN CERT DIVORCI AMB EL POBLE QUE RECOLLEIX LA SEVA TASCA PROFESSIONAL.?

No necessàriament però pot influir-hi

-EN TOT CAS, NO CREIEU QUE L'AFORTACIÓ D'UN MESTRE DINS LA COL·LEGIATIVITAT MUNICIPAL (Fora de la feina) ÉS GAIREBE IMPRESCINDIBLE.?

Necessària sí, imprescindible no.

VIII COL·LEGIS PRIVATS

-QUINES SUBVENCIONS REBEN DE L'ESTAT.?

No sabem. Varia segons els Centres.

-CONEIXEU LA CUANTIA DE LA MATEIXA. (En concret Llagostera).?

No

-PENSANT QUE ELS COL·LEGIS ESTATAIS SÓN GRATUÏT I QUE QUALITAT D'ENSENYAMENT ÉS BONA, PERQUE HI HA MOLT TRBALLADORS QUE PORTEN ELS SEUS FILLS EN ELS PRIVATS.?

En tot cas s'hauria de preguntar als interessats. Creiem que serà qüestió de preferències, simpaties o gustos. En tot cas a les escoles privades hi ha fills de treballadors i d'empresaris, i de funcionaris, i de pares amb professions de tipus lliberal. I a l'escola estatal deu passar, si fa no fa el mateix. Al menys així ens ho demostrava una enquesta feta ja fa uns anys a la nostra escola. És clar que les proporcions varien segons els Col·legis, segons els pobles o ciutats, segons l'emplaçament dintre del nucli urbà, segons el funcionament, i segons moltes altres raons.

La Ley de Centros Escolares (continuación)

ta. Hay escuelas para familias acomodadas y escuelas para familias de rentas bajas o pobres. Naturalmente la diferencia es el precio. En unas se paga y en otras no. Solo los ricos -para hablar esquemáticamente- tienen libertad autentica para elegir el tipo de educación que deseen para sus hijos", y para remediarlo el M.E. dará a cada familia un cheque que le permitirá dirigirse a cualquier colegio privado o estatal. La igualdad que predica el Ministro no es sino el mantenimiento de los centros privados, de incalculable negocio económico y sobre todo ideológico, con fondos públicos. Teniendo en cuenta la escasez de presupuestos en materia de enseñanza, ¿no se daría una mayor igualdad si la subvención de diera proporcional al nivel de renta de las familias? De esta forma los ricos -como dice el Sr. Ministro- al tener el problema resuelto no recibirían subvención y los "pobres" se verían beneficiados, atenuándose las diferencias sociales en el campo educativo. Pero esta posición llevaría a medio plazo a la Escuela Pública. Es inadmisible que las escuelas privadas, tradicionalmente ligadas a sectores eclesiásticos y con unos planteamientos educacionales clasistas sean subvencionadas con los fondos de todos los contribuyentes.

NO HAY GESTION DEMOCRATICA

El artículo 7-1 dice "Toda persona física o jurídica, pública o privada, de nacionalidad española, tiene libertad para establecer y dirigir centros docentes, dentro del respeto a la Constitución y a las leyes". Y para los centros estatales el artículo 24 1 dice: "El director será nombrado entre los Profesores Nomerarios ..." y el apartado 2, "Reglamentariamente se determinará el procedimiento por el que la administración seleccionará y nombrará al Director, de acuerdo en todo caso con los principios de mérito, capacidad y publicidad". En los centros privados, el que los crea, tiene derecho, como en las empresas, a dirigirlos, y por tanto, las Asociaciones de Padres y los Profesores del centro no participan en la tarea esencial de dirección permitiéndoles el Estatuto de funcionamiento del centro la intervención en el control y gestión de los Fondos Públicos, o sea, solo del dinero de la subvención. Pero en los centros estatales, respecto del actual reglamento, la ley es regresiva pues el Director es seleccionado por la Administración, a través de meritos (los Catedráticos ya se están relamiendo) en tanto que en los últimos años la Administración hacia el nombramiento a partir de una terna de profesores a propuesta del Claustro. No solamente no se elige al Director sino que tampoco hay participación ni de padre ni de alumnos ni de profesores en las tareas importantes de dirección, limitándose a aspectos secundarios. En este sentido recuerdo las cartas que tantas Asociaciones de Padres envían a los Claustros de Profesores lamentándose de que no les es permitido participar y de que con su ayuda, la tarea educativa sería mucho mas eficaz. Nosotros estamos convencidos de ello pero las condiciones que impondrá esta ley no serán las mas favorables.

MULPLIANO SEVILLA

Profesor Agregado del I.N.B
"J. Vicens Vives" de Girona

REUNIRADA AMB L'ASSOCIACIÓ DE PARES D'ALUMNES DE LES ESCOLES NACIONALS

-AMB QUINA FINALITAT ES VA CREAR L'ASSOCIACIÓ ?

Bàsicament per ampliar els serveis de l'escola i per connectar el poble amb els mestres.

-COM ESTÀ FORMADA LA JUNTA ACTUALMENT ?

Ens regim per uns Estatuts, que s'han de seguir....-La Junta es va renovant cada any i es tindria que canviar cada dos, però es fa com es pot, doncs de gent per treballar-hi no en sobra....

-QUINA PARTICIPACIÓ HI HA PER PART DELS PARES ?

El desinterès és gairabé total. Hi ha uns quants pares que bonament ens ajuden. En les Assemblees, l'assistència és minoritària; o sigui el problema és que ni tan sols hi ha interès per informar-se del que fa o pot fer l'Associació.

-QUINA ÉS LA RELACIÓ AMB ELS MESTRES ?

Pura col.laboració.

-PERÒ NO HI HAVIA PROBLEMES ? -EN TOT CAS, QUINA FORÇA LEGAL TÉ L'ASSOCIACIÓ DE PARES DINS L'ADMINISTRACIÓ DEL COL.LEGI ?

No, potser eren amb la Junta anterior. De fet, l'Associació no té cap força legal amb els mestres; és única i exclusivament consultiva. Nosaltres intentem amb col.laboració fer el màxim possible, i no posar-nos en contra d'ells.

Totes les Associacions tenen uns socis d'ordre que són els mestres que solen orientar-les. Alhora són els únics que poden dissoldre l'Associació i formar-la de nou. Ens reunim una vegada al mes.

-QUAN ALGUN(S) PARES ES QUEIXEN DE LA GESTIÓ D'ALGUN PROFESSOR EN PARTICULAR, QUINA ES LA VOSTRA POSTURA ?

Es intentar arreglar-ho de bé a bé. Nosaltres no ens volem enfrontar directament amb els mestres, car al no poder fer res legalment seria perjudicial. Un mestre té la plaça en propietat, i si ell no vol marxar, ningú el pot treure, sinó hi ha causes greus (excedent, etc.)

L'Associació intercedeix entre pares i mestres. Recentment va haver un problema, i sembla que s'ha solventat.

-TEMES CONCRETS (ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ).

RELIGIÓ.-No és assignatura obligada. Hi ha opció d'escollir amb l'ètica. Aquí sembla que es vol fer una enquesta, a veure que pensa l'alumne.

-El rector ve a fer unes classes de religió en diferents cursos. En una assemblea es demanà que es fes religió, però no hi hagué majoria. De fet és un tema molt ambigu.

-SEXUALITAT.- Creiem que és molt important donar conferències, segons l'edat de cada criatura. El problema és que no trobem gent capacitada per fer-les (HOM RECORDA QUE EN UNA CONFERENCIA AL CASINO SOBRE SEXOLOGIA, ELS NENS VAN PREGUNTAR MOLT, EN CANVI ES VA FER PELS PARES, I NINGU DIGUE UN MOT).

(continua xerrada amb A.de P.)

Considerem molt interessant poder fer varies conferències, i ja tenim pensades una sobre Formació Professional, una dels Drets Humans, una de Relació entre pares i fills,....

ESPORTS.- Com que a nivell escolar no hi ha res (L'Institut Català d'Esports no funciona) ens hem tingut de federar per poder entrar en competicions. Els Esports que es practiquen són :

-Futbol (2 equips, un integrat en la Unió Esportiva)

-Handbol (2 equips -un de cadets)

-Hoquei (2 equips)

-Basquet (un equip de nois i un de noies)

-Halterofília (infantils i juvenils)

També hi ha ping-pong, equip de cross, a l'estiu natació, etc.

Hi ha un professor de gimnàstica que també entrena voluntàriament, a n'els equips de hoquei, handbol i basquet. I una professora de gimnàstica per a les noies (Observem que d'esports femenins gairebé no es fa res) -Aquests professors són pagats a mitges per l'Associació i l'Ajuntament. - El Consell General d'Esports tenia que passar una subvenció a la Generalitat, però sembla ser que s'ha perdut. Aquí a Girona havien d'arribar sis milions, i ningú sap on són.

El problema és que només hi ha aquesta pista i sempre està plena. La nostra tasca té l'inconvenient de la continuïtat, car al no haver-hi cap poliesportiu a Llagostera, tot es perd.

CULTURA.- Música.- Vé el Sr.Llorent a fer una mica de música. També hi ha una professora que toca la pels petits.

Treballs manuals.- No hi ha laboratori, no hi ha taller, no hi ha instal.lacions per fer res. L'Ajuntament hauria de comprar els terrenys per comprometre al Ministeri, per fer nous locals (Proba - blement un preescolar).

No hi ha sala de projeccions o conferències, ni biblioteca. Si el Ministeri envia material al seu caprici (si es demanen cadires, venen taules...) tampoc hi ha magatzem.

Teatre.- No es fa res. No tenim local. L'única aula lliure està ara a l'hivern a set graus, i amb aigua al sol. Repetim que el problema és la falta d'instal.lacions, fins i tot el gimnasi és petit i massa baix.

Sardanes.- No es fa res.

Cinema.- S'ha d'anar al Casino, però de fet sempre és amb motiu d'aquestes programacions que fa la "Caixa", sovint s'invita a les Escoles de Ntra.Sra. del Carme.

QUINA RELACIÓ HI HA AMB EL COL.LEGI NTRA.SRA.DEL CARME ?.

Pràcticament no n'hi ha. Però per exemple hi ha nens que vénen pel seu compte a jugar amb els equips d'aquí.

Ara l'Associació està en contra de l'Escola Privada en general.

Política.-Com Associació no l'hem volgut tocar. Dins l'assignatura d'ètica suposem hi entra la política. No obstant pensem fer una conferència sobre la democràcia.

Biblioteca.- Tenim uns diners per fer una biblioteca de tipus consultiu escolar, però no tenim local. I per això està parat.

AJUNTAMENT.-

QUINS SÓN ELS PROBLEMES DE MÉS URGENT SOLUCIÓ A L'ESCOLA, QUE SIGUIN COMPETÈNCIA DE L'AJUNTAMENT ?.

(continua xerrada amb A.de P.)

Aquesta llista és una petició que vam fer al Consistori abans de començar el Curs, i que ara fa uns 15 dies hem tornat a fer al Regidor de Cultura.

-Planificació global de tots els serveis de l'escola, i estudiar l'ampliació dels terrenys per seguir el ritme de creixement i quantitat d'alumnes.

-Calefacció, són un dels pocs col·legis d'aquests contorns que no en tenim; quan va ésser la primera escola que va fer el projecte. L'instalar-la, pertoca al Ministeri, però és l'Ajuntament qui ha de fer les gestions.

-El butà porta molta humitat, i escalfa molt poc.

-El pati dels preescolars està de cara al nord, hi toca molt de vent. Hem demanat que si faci una pared, doncs molts dies, la mainada no pot sortir al pati. Però no es fa.

-S'ha d'aixecar tela fins a 5 mts. Material pel gimnàs. Ordenació dels serveis del pati (ja que el fa servir tothom qui vol). Arreglar local petit per instal·lació provisional biblioteca. Portes dutxes, un magatzem per material. Local tencat per material en el gimnàs. Vestuaris per visitants. Mur de contenció en el pati i desguàs, coneix tota l'aigua va directament al carrer (sembla que ja hi ha un projecte però no en sabem res més). Obertures a la façana nord, s'han de canviar totes (de moment s'ha fet amb dues).

-La compra dels terrenys, es obvi que només hi ha una alternativa, és de darrera l'escola, però les gestions estan molt parades. El problema sempre es la manca de pressupost... Falten moltes coses més (pintar, pati cobert per quan plou, rentar més sovint els vidres... ara hi ha una brigada de parats, però sembla que la marxa és molt lenta-)

QUINA RELACIÓ HI HA ?

-Potser els problemes només són de causa econòmica. L'altre ajuntament, l'any passat, va fer una forta inversió en el col·legi, és a dir, molta predisposició al final, quan ja l'havia deixat molt abandonat. Enguany creiem que el pressupost és de 25 milions. Un 18% hauria de ser per a l'escola.

QUE OPINEU DEL REGIDOR DE CULTURA?

-Sembla que hi ha bona voluntat. Alguna cosa es va fent. No ens diuen mai que no però tampoc que sí.

ECONOMIA.-QUINA QUOTA ES PAGA?

-La quota que es cobra és de 75 ptes.

A QUE ESTÀ DESTINADA ? ? -ÉS INEVITABLE?

-Pagar part de l'assegurança escolar, material per al gimnàs, llibres i altres coses de preescolar, professor de màquina (suplement no és suficient), cèntims destinats a llibres.

No, però perquè es faci alguna activitat sí.

HI HA GENT QUE NO PAGA ?

- Molts, potser un 25%. El número d'alumnes a pagar és de 382. Pensem que hi ha un sector que potser no pot pagar, però la majoria preferiria gastar-se els diners en altres coses. Al capdevall l'Associació va fent igual a els seus nens fan el mateix (amb tó molt irònic...)

QUE OPINEU DEL MET DE QUE HI HAGIN LA MITAT DELS PROFESSORS QUE VIUEN A FORA.? (NECESSITAT DE LA SEVA PARTICIPACIÓ EN LA COL·LECTIVITAT MUNICIPAL).

Seria molt interessant que visquessin al poble. De fet per llei sembla que hi han de viure... Seria molt bo que hi estessin i que es motivessin pel poble. Però el problema de la casa també el comprenem.

-QUINA RELACIÓ HI HA AMB LES ALTRES ASSOCIACIONS DE PARES DE LA CO-MARCA ?.

Poca per no dir cap. Vam tenir un intent de contactes però no es va avançar. Potser seria interessant en determinats aspectes, però primer hem d'arreglar el d'aquí.

-GUARDARIA.- COM ESTAN LES OBRES?

La Guarderia legalment depèn d'aquí, però el seu govern és totalment autònom. En quant a les obres ha de venir una subvenció del Ministeri de Sanitat, però sembla que no acaba d'arribar.

-QUE OPINEU DE LA LLEI SOBRE CENTRES DOCENTS ?

Totalment denigrant i absurda. Es un descarat afavoriment a l'ensenyament privat.

COL.LECTIU DE REDACCIÓ

ESPORTS A L'ESCOLA

APUNTS D'UNA XERRADA AMB EL PROFESSOR D'EDUCACIÓ FÍSICA I ESPORTS, N'ENRIC TOLOSA SERRAT.

Natural de Santa Coloma de Farners, a on viu, és el segon any que està a les Escoles Estatales de Llagostera, contractat com a professor d'Educació Física i Esports per els nens. -Primer hem fet un repàs dels esports que es practiquen a l'escola : handbol, bàsquet, hoquei, halterofília, ping-pong, equip de cross, futbol... tot masculí. En el curs passat hi havia un equip de mini-bàsquet femení, però degut a la manca d'instal·lacions no ha seguit; si bé hi ha possibilitats de refer el grup. Entrant de plé en el problema del pati, es tindria d'arranjar per poder tenir ocupats a tots els nens durant les classes d'esports. A més al ésser l'única pista poli-esportiva del poble no dona abast a la demanda. -La manca d'una piscina municipal, fa que no es treballi amb la natació. Encara que es mirarà de subsanar per aquest final de curs.

Tot parlant de la seva situació laboral, ens diu que si volgués viure d'aquesta professió (la que realment li agrada) hauria de ser autònom, tota vegada que el Ministeri d'Educació i Ciència, no preveu el fet de la gimnàstica, i en tot cas l'ha d'impartir el mateix mestre encara que no tingui possibilitats o coneixements. La desaparició del Institut Català d'Esports, és un greu inconvenient per poder anar endavant amb l'esport a l'escola.

En quan a les possibilitats materials i econòmiques, ens diu que el Ministeri només hi ha posat el material original del gimnasi, però que tot el restant depèn de la bona gestió de l'Associació de Pares i de la predisposició de l'Ajuntament.

Podriem definir a l'Enric com un gran amant de l'esport i bon coneixedor de múltiples facetes i sempre en el camp amateur. Ell no creu amb l'especulació en que s'ha arribat al futbol i pensa que l'esport tindria que ésser una altra cosa.

Cal fer constar que l'educació física de les noies - gimnàstica - la dona l'Esperança Godoy de Cassà, que alhora també ho fa en el Col·legi Ntra.Sra. del Carme.

COL.LECTIU DE REDACCIÓ.

QUIN ENSENYAMENT volem?

Els darrers mesos la qüestió del sistema educatiu que ha de funcionar en aquest país és un tema que omple els diaris. S'han presentat al Parlament Espanyol tres lleis que configuraran les formes d'organització de l'ensenyament: la Llei de Centres Escolars, la Llei d'Autonomia Universitaria i la Llei de Finançament dels Centres Docents. La primera s'està discutint en el Ple del Congrés, segona ja té presentades les esmenes del grup i la tercera és a punt d'entrar en joc.

Els projectes presentats pel govern han demostrat obertament el sentit que la U.C.D. vol donar a l'organització de l'ensenyament: Privatització, Ideari únic en els centres, participació restringida, Control Estatal, Nomenament a dit, etc., etc.. D'Aquí que l'oposició s'hagi hagut de enfrontar durament amb el partit del govern i els que l'acompanyen en les votacions; l'esquerra no pot admetre aquest tipus de legislació educativa, car això seria anar més endarrera d'allà on som.

El tema és quin ensenyament volem. A Catalunya hi ha una tradició d'escola pública, pluralista. Donç bé P.S.C. i P.S.U.C. hem defensat aquesta escola. I sense que això vulgui dir que no acceptem que es subvencioni a l'escola privada. Estem perquè es faci així en el cas d'escoles privades que fan un servei social clar; llavors trobem molt normal que amb els diners de tots -els de l'erari públic- es paguin aquests serveis. L'únic que demanem és que es compleixi la Constitució: Que quan un centre rep diners públics passi a ser controlat també publicament. Això és, simplement, la democràcia.

Estem per l'escola plural i per la llibertat de càtedra. No pot ésser que cada col·legi ensenyi les matèries segons el seu ideari propi: crearem ghettos ideològics, formarem a nens sense sentit crític i decantats cap a una única i parcial manera d'entendre el món. D'altra banda, si els professors no poden ensenyar segons les seves conviccions científiques, ètiques, filosòfiques o morals s'està prohibint un dels drets fonamentals que marca la constitució: la llibertat de càtedra.

També es greu la poca participació prevista en aquestes lleis. Nosaltres creiem que pares i alumnes han de poder intervenir en el funcionament del col·legi i no només ésser informats. És un altre principi democràtic.

Amb la Llei Universitaria, ens trobem, a més a més, que conté articles que rebaixen el nostre Estatut d'Autonomia; ens trobem que l'autonomia de les universitats serà molt i molt restringida, que no contempla correctament la qüestió de les taxes -el preu de la matrícula- que s'ha de fer compatible amb el dret que tothom, pobre o ric, pot anar a la Universitat: que no reconeix els drets dels estudiants, que afavoreix les Universitats privades, etc.etc.,

Tot plegat ens situa davant un moment summament perillós pel que fa a l'educació. Els que hem aspirat a una racionalització de l'ensenyament, a un impuls per a l'escola pública i lliure ens que dem amb un pam de nas amb les lleis que aprova la majoria de la U.C.D., Coalición Democratica, i dissortadament però veritablement, també amb els vots de Convergència i Unió, Costarà molt remuntar aquesta estructura educativa dretana i discriminadora. Aquest, tanmateix, no és l'ensenyament que volem.

CRITICA A LA LL.A.U.

Els estudiants del Col·legi Universitari de Lletres de Girona, ens hem cregut en el deure de reflectir la nostra postura davant la problemàtica que ha originat el projecte d'"Autonomia Universitària", que ha elaborat el govern.

Creiem que la Universitat necessita una total reforma, perquè sigui realment un òrgan de formació cultural i humana, en el que tinguin dret tots els estaments de la societat, en igualtat de condicions. Que deixi d'ésser la gran panacea de l'èlite de sempre, per integrar-se completament a la societat actual; perquè no continuï essent allò que es diu: "Si sólo los ricos estudian; sólo los ricos sabrán".

Hem d'aconseguir que sigui veritablement una Universitat crítica i que fomenti la investigació. És l'única manera de poder formar autònoms professionals, i que no es converteixi en la sola obtenció d'un títol.

El projecte d'"Autonomia Universitària" elaborat pel govern, rebutja totalment els nostres plantejaments, i els interessos populars.

Recolzem les deu raons principals per les que la Coordinadora d'estudiants de Barcelona, va refusar la Llei Seara:

1.- Art. 8.2. Contràriament al que propugna l'Estatut, no reconeix l'oficialitat de la Llengua Catalana. Concretament: si una sola persona demana l'ensenyament en Llengua Castellana, serà suficient perquè es faci.

2.- Progressiva privatització de la Universitat. Convertint-la en classista. Contràriament a la reivindicació popular, d'un ensenyament públic.

3.- Art. 11.1.2. El projecte té caràcter de Llei orgànica, passant així per sobre de totes les competències en matèria educativa que pugui tenir la Generalitat.

4.- Art. 24. No reconeix l'autonomia econòmica. Base fonamental per al autogovern de la Universitat. El pressupost s'elabora a Madrid. No essent possible la contractació de professorat, per part de cada Universitat.

5.- Art. 23.1. Una Universitat només per a rics. Els estudiants hauran de cobrir el cost real de l'ensenyament (100.000 ptes. per curs i venent, que en el de Girona es veurà incrementat.)

6.- Òrgans de govern antidemocràtics. El poder real de la Universitat queda en mans de persones no universitàries.

7.- Queden anul·lats tots els drets que lentament havien aconseguit els estudiants: eliminació del principi d'avaluació continuada. Limitació de la permanència a la Universitat, dels estudiants que no superin un determinat nombre de proves. Impediment de poder cursar dues carreres simultànies. S'estableixen "numerus clausus". No es reconeix el dret d'Assemblea.

8.- La Universitat no podrà modificar els plans d'estudi dictats des de Madrid.

9.- No es reconeixen els drets dels professors. I continuen les omnipotents càtedres vitalícies.

10.- L'última gràcia!: El govern es reserva el dret de suspendre el règim d'"Autonomia" d'una Universitat "en cas de greu trencament" de la legalitat.

Volem una Universitat amb Autonomia real, elaborada per tots els estaments implicats, o sigui, professors i estudiants. Nosaltres som, en definitiva, els que vivim la problemàtica, i serem tots plens els que patirem les conseqüències.

